

1912

butlletí informatiu
octubre 2014

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Miquel Casas, Jep Tàpias i Jordi Merino - president FEEC. Monument Rafael de Casanova. 7-9-2014. Foto: Manuel Cabanillas | Il·lustració: Borrellana a l'Arbúria a Girona

1714 / 2014

Tres moments dels actes pel Tricentenari: Arribada a peu, bicicleta o cavall a Barcelona. Parlaments i cantada coral Madrigalista. 7-9-2014 (fotos: Manuel Cabanillas)

UNA VEGADA MÉS HEM ESTAT PIONERS

*L'objectiu no era fàcil, perquè veníem d'una dura tasca, que es va iniciar a la fi del 2010, per preparar i completar l'ampli programa del nostre **100tenari**, però vam acordar establir una comissió coordinadora per a, com a mínim, intentar ser presents en els actes del **Tricentenari** fent honor al nostre lema **Excursionisme, País i Cultura**, que ens acompanya des de 1912 i ho hem aconseguit.*

La tasca va ser dissenyada per terra i per mar, una aportació única, als actes oficials del programa del Tricentenari fet que han reconegut diferents fonts de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament i Diputació de Barcelona, i de destacades personalitats del món cultural com l'Agustí Alcoberro (director del Museu de Història de Catalunya), el Jordi Miravet (president del Memorial 1714) entre d'altres.

Els recorreguts entre Cardona i Barcelona a peu, en BTT i a cavall van rebre el suport dels ajuntaments de Barcelona, Cardona, Navàs i Sant Adrià del Besòs, fet que també va ocórrer en la travessia en caiac amb l'Ajuntament de Pollença, Club Nàutic Garraf, Port de Barcelona i de Marina Port Vell.

En definitiva una acció pionera més en els 102 anys de vida de la nostra Agrupa •

Í N D E X

3 EDITORIAL: Una vegada més hem estat pioners	17 CALENDARI: Glacera, ERE i Infantil-juvenil
4 A.E.C.: Missió complerta	18 SENDERISME: Rutes del 1714 (Cardona)
5 A.E.C.: Parlament al Fosal de les Moreres	MUNTANYA: Video la Ribalera
6 A.E.C. Mariners i artillers illencs	19 CULTURA: Castanyada
8 S.E.A.M.: Gran Sasso d'Itàlia	MUNTANYA: Pessebre
11 MUNTANYA: Cim de Rulhe	20 INFANTIL: Campaments estiu 2014
14 A.E.C. 11 de setembre. L'Agrupació a la V	22 CULTURA: Visita Cultural a Girona
AGENDA D'ACTIVITATS:	23 CAIAC: Sardenya
15 CULTURA: Taller de manualitats	26 MUNTANYA: Pollegó Inferior
16 CALENDARI: Muntanya, Cultura, caiac i altres activitats	27 RECORDS: Som el temps que ens queda
	28 MUNTANYA: Pic d'Étang Faury
	30 AEC: Loteries, Diversos

1714 X 2014

MISSIÓ COMPLERTA

*Amb l'entrada a Barcelona, la Travessa pel **Tricentenari** completa els objectius*

Solament queda pendent l'exposició sobre el 1714

Barcelona, 7 de setembre de 2014

Per: Manuel Cabanillas

Mancant l'exposició "Barcelona 1714. Jacques Rigaud: crònica de negra i pólvora" que s'exposarà a la Sala d'Exposicions del Centre Cívic Sagrada Família entre el 2 i l'11 d'octubre, la Travessa pel Tricentenari, organitzada per l'Agrupació Excursionista "Catalunya", inclosa dins del programa oficial del Tricentenari, completa els seus objectius, amb l'entrada a Barcelona dels participants en la Travessia a peu, en BTT i a cavall, entre Cardona i Barcelona, les dues últimes poblacions a cedir a l'assetjament de les tropes borbòniques, i en caiac fent el recorregut entre Pollença (Mallorca) i Barcelona, com a homenatge als mallorquins que no només es van encarregar d'aprovisionar a les tropes de Barcelona sinó que van deixar la seva vida defensant la capital catalana..

L'entrada a Barcelona es va realitzar el 7 de setembre de 2014 iniciant-se el recorregut en el Parc de la Pau, al costat de la desembocadura del riu Besòs, punt en el qual havien culmi-

nat els seus recorreguts els integrants del recorregut per terra mentre els caiaquistes es van unir al grup en el Port de Barcelona, davant del Museu d'Història de Catalunya.

Amb la Guàrdia Urbana, amb co-atxe, moto i a cavall, els participants i acompanyants van recórrer els carrers de la Ciutat detenint-se en el Port per rebre als tripulants dels 7 caiacs.

La lectura d'un text de l'escriptor mallorquí Bartomeu Mestre i Sureda "Balutxo" i una classe magistral de l'historiador i director del Museu d'Història de Catalunya, Agustí Alcoverro, van donar pas al "Cant del Poble" interpretat per les corals Madrigalistes de Catalunya i Coral Núria de la UEC. Dirigides pel jove director Àngel Villagrasa.

La comitiva es va traslladar posteriorment al Fossar de les Moreres on van ser rebuts per Jordi Miravet, president del Memorial 1714.

La lectura, en exclusiva, del Sr. Miravet, del manifest, reservat per a la

nit del 10 de setembre, va donar pas als parlaments de Josep Tapias (president de l'AEC i de Miguel Casas president de la Federació Catalana de Turisme Eqüestre. El cant de la senyera i els Segadors, en les veus de les co-

ral Madrigalistes i Núria van posar fi a l'acte central.

La comitiva va finalitzar l'entrada a Barcelona amb una emotiva ofrena a Rafael de Casanova i el cant de l'himne de Catalunya per tots els assistents ●

1714 / 2014

PARLAMENT AL FOSSAR DE LES MORERES

Per: Jep Tapias

Bon dia a tots i totes i gràcies per ser avui aquí
L'1 de juny de 1912, un grup de cantaires de l'Orfeó Català, funden, a la sala d'assajos del Palau de la Música Catalana, l'Agrupació Excursionista "Catalunya" amb uns objectius molts clars: conèixer el nostre país, la seva història i tradicions, els seus monuments, el seu folklore, la seva gent, els seus paisatges naturals, i per fer cultura i ciència amb recerques botàniques i minerals, tot mitjançant l'excursionisme.

Des de les hores, durant els 102 anys de vida de la nostra Agrupa, com ens coneixen en el món de l'excursionisme al nostre país, ha estat fidel als fundadors, mantenint viva la idea dels nostres predecessors, Excursionisme, País i Cultura. Així hem recorregut el país de nord a sud i d'est a oest; hem visitat una per una totes les comarques del Principat; hem baixat a les entranyes de la nostra

Jep Tapias

Terra; hem fet curses a peu i en caiac; hem seguit les nostres tradicions; hem passejat la flama de la llengua des de Prada de Conflent a Montserrat, a peu, a cavall i en caiac; hem seguit mantenint viva, com a iniciadors, la cançó de muntanya; hem realitzat cursets de diverses especialitats; obert noves rutes; acampades, projeccions. Xerrades de muntanya i de País i avui som 10 les seccions de la nostra Agrupa.

Es per tot el que això significa que, també, “Seguim el ritme del País, ara la historia ens convoca” i l'Agrupa hi és, fem honors als qui, ara fa 300 anys, van defendre o ajudar al nostre País, la nostra llengua i la nostra cultura, en definitiva la nostra historia.

Amb la Travessa del Tricentenari i Adins dels actes de celebració del Tricentenari, hem unit les poblacions de Cardona i Barcelona, darreres en resistir l'invasor borbònic, a peu en bicicleta i a cavall. Hem travessat el Mediterrani en caiac, de Pollença a Barcelona, recordant i alhora fent

homenatge als mallorquins que van ajudar a la defensa de Barcelona, no només mitjançant proveir als barcelonins de queviures i pólvora sinó, fins i tot, participant en la seva defensa.

Avui fem l'entrada a Barcelona dels Aequips que han fet realitat aquesta idea i als qui, d'una forma o altra, han col·laborat en què això sigui possible i aquí al FOSSAR DE LES MORERES, reiterem, i crec que puc parlar també en nom del món Excursionista i de la Federació Catalana de Turisme Equestre, que Seguirem el ritme del País i hi serem sempre que ens convoqui.

No contents amb el fet fins avui, la nostra participació en els actes del Tricentenari la clourem amb l'exposició “BARCELONA 1714 / Jacques Rigaud: CRÒNICA DE TINTA I PÓLVORA”, al costat de la nostra Seu Social de l'Agrupació, al Centre Cívic de la Sagrada Família.

Commemorem el **TRICENTENARI**.

**Érem, Som i Serem
Visca Catalunya! •**

1714 / 2014

MARINERS I ARTILLERS ILLENCES **AL SETGE DE BARCELONA**

Per: Bartomeu Mestre i Sureda “Balutxo” (escriptor-Mallorquí)

Dia 7 de setembre de 1714, demà passat farà 300 anys en clau, dues galiotes mallorquines esquivaren el setge marítim i arribaren al port de Barcelona entre les aclamacions de la gent que va qualificar la proesa de miracle.

Bartomeu Mestre "Balutxo"

Aquell va ser el darrer dels centenars de viatges que, d'ençà de la primera expedició de 1705 i al llarg de més de nou anys de guerra, feren les naus illenques carregades de pólvora, d'armes i de teies, però també de farina, de vi i de productes bàsics. Tan populars es feren les provisions, procedents d'Alcúdia, d'Eivissa, de Felanitx, de Palma, de Pollença i de Sóller, que la gent de Barcelona quan veia arribar les barques exclamava: "ja arriba el rebost de Mallorca". Ferran Soldevila a Història de Catalunya reconeix el paper "de Mallorca i d'Eivissa estretament unides a Catalunya i fornint, constantment i generosament, queviures i municions als barcelonins assetjats, fins al punt que d'elles va rebre Barcelona el principal i gairebé únic sosteniment".

Els illencs no només contribuïren materialment a la defensa de la ciutat.

Aquella guerra era també la seva guerra. Entre 500 i 800 homes procedents de l'Escola d'Artilleria de Mallorca s'incorporaren a l'exèrcit català, sota el comandament del general valencià Joan Baptista Basset, i foren claus en els ferotges combats dels dies 12, 13 i 14 d'agost en el bastió de Santa Clara. Molts d'illencs, centenars, colaren la vida i foren enterrats en el Fossar de les Moreres.

L'acte que avui ha organitzat i celebra l'Agrupació Excursionista Catalunya té un valor més que simbòlic, perquè constitueix un gest que honora la solidaritat compromesa i el compromís solidari d'aquells mariners que, sense més eines que les veles i els remes, i sense més recursos que el vent i la destresa, no només varen nodrir Barcelona durant una dècada, sinó que s'incorporaren amb coratge a defensar-la fins a la mort i es feren dignes d'una admiració popular que, encara ara, no els hi ha estat reconeguda mai oficialment com mereixien. Ni que sigui només per aquesta raó, aquest tribut d'avui al seu record que, com la més bella metàfora, representa la travessa en caiac i el desembarcament a Barcelona, esdevé una reparació justa i necessària que, des de Mallorca, em complau de celebrar i de correspondre amb agraïment.

Visca la Terra!

Felanitx (Mallorca),

7 de setembre de 2014 •

Apenins (I):

GRAN SASSO D'ITÀLIA

Per: Xavier Díaz Mercero

Del 3 al 7 d'agost de 2014

Aquesta primavera, quan n'Albert em va comentar que amb altres companys de la SAME-UEC Gràcia estava organitzant una sortida per a aquest estiu als Apenins, de seguida em va atraure la idea. Tenia curiositat per aquesta zona, que des de nen n'havia sentit a parlar gràcies a la sèrie nipona de dibuixos animats: 'Marc dels Apenins als Andes'.

Tre Vette I

El cas és que tot i la distància, als Andes he estat en un parell d'ocasions i en canvi encara no havia estat als Apenins. A Itàlia sí que hi he estat diverses vegades, però sempre a la zona nord, la de Dolomites.

Primer toca una mica de geografia per ubicar els Apenins (en italià Appennini), cadena que recorre de nord a sud i que podem dividir en tres zones: Apenins Septentrionals, que recorren des dels Alps fins a les fonts del Tíber i que té com a pic més alt la Monte Cimone (2.163m); Apenins Centrals amb el seu pic culminant

el Corno Grande (2.912m) i al sud els Apenins Meridionals amb el cim més alt el Montalto (1.957m).

En el nostre viatge ens hem centrat en la part central de la serralada (Gran Sasso d'Italia), situada des de Barcelona a uns 1500 km, que per algú seran molts, però la bellesa del seu entorn ho justifica.

El 'Capo' Albert va planificar per a la primera setmana un programa d'activitats intens, que gràcies a la bona climatologia es va poder seguir al peu de la lletra.

Després del llarg viatge que vam realitzar el dissabte 2 d'agost, ens vam reunir a casa de Nico a última hora de la tarda i ens vam trobar que la seva família i cercles pròxims ens havien preparat un suculent sopar amb els productes vegetals més emblemàtics del seu hort, acompanyats amb formatge parmesà. Sense gaire temps per al descans deixem ja preparades les motxilles per l'endemà pujar al re-

Refugi Franchetti

fugi Carlo Franchetti, on ja teníem una reserva prèvia per passar tres dies.

Tot i que hi ha un "funivia" que puja a la 'Madonnina' (2015m) que permet reduir a la meitat l'aproximació, vam pujar des Prati di Tivo (1450m) fins Piana del Laghetto (o Cima Alta) (1650m) i des d'allí amb l'*armari* corresponent, fins als 2433m, altitud del refugi Franchetti.

El grup amb el Luca Mazzoleni

Arribem bastant cansats, encara que alguns més que altres, i després de reposar una estona, ens dirigim al nostre primer objectiu: 'Ferrata Danesi al Corn Piccolo (Gran Sasso)', que ens va recomanar el 'Gestore' del refugi: Luca Mazzoleni. Ascensió que es pot fer des del refugi en 3h entre pujar i baixar. Després de deixar l'"armari", semblava que ens havien posat ales als peus, i vam poder fer l'ascensió tranquil·lament per arribar a l'hora del sopar (19h 30 ').

El dilluns 4 era el dia que havíem triat per afrontar una de les vies més clàssiques del Gran Sasso i que segons ens van informar al refugi, tot

just es repeteix quatre o cinc vegades per temporada: 'Traversata delle Tre Vette', que permet pujar als tres cims principals i que encara que només és obligat fer un tram de IVº, el seu llarg recorregut (9-10 hores), la qualitat de la roca en certs trams (delicada), les 'desgrimpades' que cal efectuar i que no és massa difícil el poder 'embarcar-se' fa que no sigui una ruta massa concoreguda.

Transcripció del resum tècnic de la via publicat (amb alguna petita modificació) a la Guida del Gran Sasso CAI / TCI dei Monti d'Itàlia di L. Grazzini i P. Abbate: 'Recorregut variat i d'excel·lent bellesa pel seu ambient i panorames; molt complex, a través de la carena del massís del Corno Gran, tocant els quatre pics principals (Oriental, Central, Torre Cambi i Occidental). En general es repeteix, i es descriu en aquest document, d'Est a Oest. Dificultats de fins IIIº / IVº (3-10 hores). Ascendir al Pic Oriental (2903m) per la ferrada E. Ricci o per la Via Normal de la glacera del Calderone. Des del cim oriental del Corno Gran s'arriba al coll Sivitilli, descendant per una canal situada just a la dreta de la carena O-SO. Llavors es prossegueix cap al cim central, creuant una mica costa amunt al llarg del costat de la glacera Calderone. Assolir un corredor per pujar al cim Central (2893m). Baixar 50 m, cap al sud, seguint les marques de pintura vermella de la ruta normal fins arribar a una canal a la dreta (amb

vista a la vall), que es torna més empinada i que es pot baixar amb un ràpel des d'una bona instal·lació (2 espits amb cadena). Passar per sota d'una roca i amb un lleuger pendent cap a la dreta accedir ràpidament al coll Gualerzi (2840m) entre el cim central i la Torre Cambi (bonica vista del refugi bivac Bafile). Seguir per una fàcil cresta i un tram final empinat fins al cim de la Torre Cambi (2.875 m), i des d'aquí seguim en la direcció del Pic Occidental. Just a l'esquerra de la cresta baixar i entrar en una cadena interrompuda per un salt curt (final de la via Camí Janneta cap al cim), on haurem de fer un llarg ràpel (es pot fraccionar en dos més curts). La Torriónr Cambi es pot fàcilment eludir descendint des del coll Gualerzi pel marge dret d'una canal / xemeneia, en el vessant de la glacera Calderone i després al llarg d'una àmplia terrassa (evitar en cas de neu), per arribar a una canal que ens porta al coll Calderone (2790m), amb una bona panoràmica entre la Torre Cambi i la Madonnina (o cim Sivitilli), i després seguir cap a l'Oest a través d'un passadís (al costat de la glacera) format per dues plaques inclinades que aconsegueixen una cornisa horitzontal que talla el vessant triangular nord-oest de la Punta Madonnina-Sivitilli. Es pot arribar aquí també amb un ràpel de 25m de la part superior de l'esperó que es troba pujant des del Coll Calderone cap al cim occidental. (aquesta opció és bona per evitar la travessia esmenta-

da anteriorment). On acaba la cornisa cal guanyar la cresta amb un diedre-xemeneia (III + / IV). El següent ressalt es superat per un diedre, sempre al costat Calderone i s'arriba a un petit coll. Baixar un tram, sempre en el nord / oest, cap a una cornisa exposada, i remuntar 25 m cap amunt, en direcció a una bretxa clara a la cresta. Seguir més o menys al llarg d'aquesta fins a una bretxa profunda rematada per un petit desplom, que supera (III) després de sortir de l'esquerra. Amb 50 m s'arriba al Cim Occidental (2.912 m).

Advertir que a la baixada cal tenir precaució de descendir un tram cap a l'Oest i després desviar-se cap al nord sota l'avantcim, ja que en estar marcats dos camins amb el mateix tipus de marques de pintura, és fàcil equivocar-se i dirigir-se cap al Camp Imperatore i llavors tocarà tornar a remuntar per recuperar el camí cap al refugi Franchetti (agrair a Albert que veient la meva embarcada va baixar a buscar-me, trobant-nos quan ja estava remuntant de nou). Amb la meva petita embarcada, vaig arribar amb no massa marge de temps per arribar al sopar... ●

Cim Cima Occidental

PIC DE RULHE (Ariege)

ANDORRA

Per: X. Olivera

26-27 de juliol de 2014

Com que no volem gastar-nos tots els dies que ens queden de vacances, aquest cop n'agafarem dos del total, a la pràctica serà un cap de setmana de finals de juliol, per anar d'excursió pels límits de l'Ariege i Andorra.

Pic de Rulhe (2.783m), vessant E, des de l'estany de Couart

Després del viatge acabarem sortint sobre les 9 del matí de l'Hospitalet abans d'Andorra (diga-li com vulguis en francès). Uns centenars de metres abans d'arribar-hi (però aparcarem al mateix poble) prendrem el camí marcat com a GR que ens ha de portar al refugi de Rulhe (algun mapa més antic diu Rulle). Aquest és un camí habitual pels esquiadors hivernals amb el gran avantatge de que ara no hem de travessar el bosquet inicial amb esquís (normalment ben escàs de neu) i la maleïda canonada de baixada d'aigües a la central elèctrica que sempre destorba molt. Ara és un camí plaent que ens porta tranquil·lament cap a la collada de Pedourres, on fem un suau flanqueig per entrar a una altre vall que en la seva part final està plena de llacs,

més avall no queda tan clar perquè les aigües d'aquesta vall estan desviades forçadament cap a l'estany de Pedourres per 'alimentar' la central de que us parlava al principi. Des del coll estant ja es veu el nostre primer objectiu del dia: el cim de Rulhe. A l'estany de Couart ens trobem amb uns holandesos que, en francès, ens expliquen que el camí és bo i està ben marcat fins al cim. Anem seguint marques i en arribar al coll d'Alba (2.539m) veiem que la nostra conversa amb els holandesos ha estat un fracàs total d'enteniment: no ens hem entès en res! Ara tenim el pic d'Ascobes ben aprop però no és el nostre objectiu d'avui, per un moment dubto de canviar els plans inicials però finalment ens anem a buscar el pic de Rulhe que ni es veu des d'on som. Ara ens tocarà seguir per marques andorranes fins a la collada de Juclar, aquestes són bàsicament puntets grocs o, quan és segueix el GRP (després us en parlaré d'aquest GR), el blanc dels GR el canvien per groc (no sé què vol dir GRP però pel massís del Canigó també he trobat marques grogues i vermelles). Des d'aquest coll ja tenim el pic de Rulhe a la vista, es veu més cim

Estany i coll d'Alba, Pic de Ruf (o avantcim del Pic d'Ascobes)

que en la primera visió matinal. Encara hem de baixar una estona més fins que veig que ja ens podem atansar per iniciar l'ascensió. Deixem les marques, de nou de GR, i anirem a buscar una dreta canal herbada que ens aproparà a la cresta final, que seguirem, sense cap problema, fins quasi el cim. A mitja canal ja trobem fites que deuen venir del costat francès de Juclar, per a ells l' "etang de Joclarc" (particularitats del canvi d'idioma!). El camí ens porta a una mena de collet on veiem diferents puntes (totes fitades) del cim, decidim que la més alta és la que queda a la nostra dreta (Est) i ens arribem en un parell de minuts més (2.783m). Abans d'iniciar la baixada per una dreta canal pedregosa (tarterosa?), per l'altra banda del collet al que hem arribat, ens aproximem a les altres puntes cimeres que es veuen per confirmar que no ens anem sense haver fet la més alta. Ara baixem pel que deu ser el camí més habitual de pujada a aquest cim, tot i que no em convenç gens la gran tartera que tocarà fer si es fa en sentit ascendent. El camí es va suavitzant i, ja per prat, arribarem a l'amplíssima i suau collada de Calmete, on seguirem per arribar-nos al refugi de Rulhe, no hem reservat (tam-

poc és de cap club amb 'reciprocitat') i en principi no tenim lloc, està ple. Al poc algú confirma l'anulació d'una reserva i acabem dormint en una magnífica 'chambre' per nosaltres dos sols, cosa que cal agrair en aquesta època. Al vespre els núvols ens embolcallen del tot.

A l'endemà estem encara dins la boira i ens ho prenem amb calma confiant que s'aixequi aviat, com acabarà passant. Sortirem seguint el camí (ben marcat) que ahir portàvem i que ens hagués portat fins al mateix refugi. Anirem baixant suaument fins a trobar el riu que ressegueix la vall principal. En aquest moment deixarem el camí 'ral' de tornada a l'Hospitalet i seguirem altres marques de GR que ens han de portar cap els llacs de Fontargente i el Port d'Incles. Les marques són bones però el camí no ho és, quasi ni existeix. Una mica més amunt del llac gran de Fontargente deixarem el bon camí que ara seguirem per anar a buscar el primer objectiu d'avui, el cim d'Anrodat (pels andorrans i de Coma d'Enfer pels francesos, coses de les fronteres!). El tema ara és més imaginatiu, tot i que a es-

Des del Pic d'Ascobes, estany de Couart, coll de Pedourres (d'on venim) i Pic d'Alba

tones trobo marques (fites o pintures) que em van indicant que algú més ha passat pel camí que segueixo. Vaig pujant i flaquejant suaument fins que la vista s'obre a la gran coma que puja des de la vall de la Coma Varilles. Tot i que el mapa marca un itinerari per aquí no sembla que sigui gens transitat, ni transitable, jo veig clar continuar flanquejant i anar a buscar l'aresta Nord que baixa directament des del cim d'Anrodat, m'agrada la ruta i no intento pujar cap al coll d'Anrodat com suggereix l'itinerari marcat al mapa. Un cop a la aresta la vaig seguint amb una petita tendència a la dreta (Oest) per evitar les parts més dretes. Una estona més i ja sóc dalt del cim fronterer (2.730m) amb magnífiques vistes cap a tots els costats, inclosa la desgràcia visual de les pistes d'esquí de Soldeu. Ara toca baixar, el mapa no diu per on i en arribar a l'estany de l'Illa (en veient-lo queda clar perquè es diu així) descobriré que el bon camí seria començar a baixar cap el coll d'Anrodat (a l'Est) per de seguida que es pugui iniciar la baixada en direcció Sud (nostra dreta) per les comes que porten directament al llac. Del llac, i pel vessant esquerra al principi, surt un bon camí, i ben marcat, que ens portarà fins a la vall principal que ve del Port d'Incles (és intuïtiu que aquesta gran volta és fàcilment evitable).

Un cop a la vall principal i per anar al refugi de Juclar tenim dues opcions, la fàcil seria anar fins a la con-

Miquel Insausti i Xavi Olivea

fluència de les valls (antic càmping d'Incles) i remuntar i la segona és seguir el GRP. Els andorrans s'han 'inventat' un GR que dona la volta al Principat, a estones segueix camins de sempre i altres el fan passar per llocs on mai havia existit un camí (ni rastre d'ell), aquests trams són poc aptes per a 'senderistes'. Ara ens tocarà un d'aquests trams prou dolent, les marques van quasi camp a través i el desnivell final acumulat també és considerable. Quan ja veiem, ben per sota nostre, el refugi de Juclar s'endevina que les dificultats s'han acabat. L'estany gran de Juclar està buidat (suposo que per obres) donant un mal efecte al conjunt de la zona (no és el primer cop que al Pirineu hem de pagar el preu de la modernització amb vistes de paisatges totalment desolats, un altre que recordo ara és l'estany de Saburó: sempre buit!). Pujarem al ja conegut coll d'Alba per assolir, ara sí, el pic d'Ascobes (2.799m), ben marcat i fitat des del mateix coll (s'ha d'evitar anar a 'tota cresta'). De nou al coll, la idea inicial era baixar fins a l'estany d'Alba i passant per 'darrera'

del pic d'Alba (un altre cim a fer si es va amb prou temps) arribar a la part alta del circ de Sisca per retornar fins l'Hospitalet per completar la volta. A nosaltres avui s'ens ha posat una espesa boira que em fa decidir de retornar pel camí ja fet, i mig conegut, el dia abans, així sempre ens queda quelcom de pendent que justificarà una propera excursió per la zona.

Altres alternatives que es poden fer per la zona són: fer-la en tres dies,

dormint al també ben equipat refugi de Juclar, ens assegurem fer el Pic d'Alba. Altre retorn possible des d'Incles, seguint tant el GRP com l'alta ruta pirenaica (HRP) és pujar per la vall de Siscaró (a l'estany inferior de Siscaró hi ha també un refugi lliure en bon estat), a trobar el Port Dret i recórrer la llarga vall que ens porta fins a l'Hospitalet (també es pot passar de nou al circ de Sisca). Un altre cim remarcable que hi passarem aprop, el pic de Regalecio •

1714 / 2014

ONZE DE SETEMBRE

TRICENTENARI

1714 - 2014

L'Agrupació Excursionista "Catalunya" a la

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

El tren ve ple de gent amb cara de felicitat, vestits amb samarretes grogues o vermelles, ens hi afegim.

Aun quart de quatre som una colla de 5 o 6 asseguts a un pedrís del Centre Cívic: Sagrada Família. Quan s'acosten les quatre, la colla ha augmentat i ens hem desplaçat davant de la porta de l'Agrupació. Els que caminem a poc a poc comencem a passar cap el Tram 28, a Diagonal, entre Nàpols i Sardenya, en apleguem uns 130 amics i amigues de l'Agrupació, de mica en mica ens anem col·locant a la filera que ens toca, qui groga, qui

vermella. De mica en mica es van definint les 9 barres. S'alcen banderes, de les estelades, predominen les de l'estel blanc sobre triangle blau. Una estelada molt gran ens passa pel damunt dels caps i ajudem a que segueixi el seu camí. Participem en el crit, repetit i repetit: IN, INDE, INDEPENDENCIA!! Comencen a sobrevolar-nos alguns helicòpters, esperem que sigui aviació amiga. La gent espontàniament alça els braços, belluga les mans i crida, per

si de cas algú hi sent VOLEM VOTAR, VOLEM VOTAR...

Fa un sol abrusador i una xafogor molt incòmoda, però ningú no es belluga del seu lloc. Alguns previssors s'han portat la gorra o el barret. Sovint es produeixen moviments de senyeres. Per aquí on som no ens arriba la megafonia, però tots estem alerta per a quan siguin les 17:14, arriba l'hora que ens recorda el nefast any. L'emoció es desborda amb crits i bellugadissa de braços i mans. Tothom seriós, ara que cantem el nostre himne: ELS SEGADORS. S'acaba; alguns que tenim problemes de cames, ens anem desplaçant poc a poquet fins la vorera on s'hi destaca una graonada de portal on poder seure i descansar un xic de tanta estona dempeus. Ens anem acomiadant i tot caminant, dins d'una gernació vermella i groga, cap la parada del metro més propera, trobem una cerveseria on encara els queda

una taula buida i na Dolors i jo seiem i ens prenem unes cerveses, que bones que són quan s'ha passat calor, i tens la boca seca de cridar i cantar.

Baixem a l'andana, el metro ve ple de viatgers grogs o vermells, l'omplim més amb els mateixos colors. Al tren, que també ve ple, ens seguim trobant amb gent com nosaltres, que porta els mateixos colors de samarreta.

ASant Feliu, mentre esperem el bus que ens ha de portar a casa, avui no tenim ganes d'anar-hi a peu, els trens van deixant anar conciutadans que també van vestits amb aquests colors que ens agermanen.

Avui fa tres-cents anys algú va creure que amb la mentida, la repressió física, legal i cultural faria desaparèixer aquest poble i la seva identitat; doncs mira no, Catalunya encara existeix i els catalans seguim reclamant el que és nostre ●

TALLERS DE MANUALITATS

Curs 2014 – 2015

Com ja va sent habitual, començarem el proper trimestre l'activitat dels tallers a l'Agrupació. La finalitat d'aquests tallers és retrobar-nos, compartir, passar unes bones estones d'amistat, per tal d'ampliar els nostres coneixements amb les labors.

Tenim una professora fantàstica, és la Núria Gómez, ella ens aconsellarà i guiarà els nostres treballs.

Us hi esperem!!!!

INICI TALLERS: Dia 7 d'octubre

HORARI: 18:30 a 20:30 aprox.

INSCRIPCIONS: a Secretaria. Tel: 933024529

CONTACTES: Mª Antònia civit (620827241) i Neus Moratona (934568257) ●

MUNTANYA

DATA		POSSIBLE LLOC	VOCAL
11-12 octubre	ds	Campament social AEC	Agrupació
18 octubre	ds	Senderisme: Rutes del 1714 Pantà de Pons-Cardona	Xavier Sánchez i Domènec Palau
25 octubre	ds	Senderisme Semprepodem	Quim Llop
2 novembre	dg	Punta Curull pel Vilosell	Pino i Cata
15 novembre	ds	Senderisme: Rutes del 1714	Xavier i Domènec
22 novembre	ds	Senderisme Semprepodem	Quim Llop
29 novembre	ds	Pessebre	J. Bou

CAIAC

DATA		Activitat
11-12 octubre	ds	Costa Brava
25 o 26 octubre	ds	L'Ametlla-Ampolla
1-2 novembre	ds	Castanyada a Camarasa
22-23 novembre	ds	Pantà el Mediano. El Grado (Osca)
6-8 desembre	ds	El Tajo (Guadalajara)
21 desembre	dg	Matinal nadalenca
28 desembre	dg	Padlle Race

CULTURA

DATA		Activitat
1-2 novembre	ds	Castanyada. La Molina
8 novembre	ds	sortida cultural

ALTRES ACTIVITATS

DATA		ACTIVITAT	VOCAL
7	dm	Reunió de junta directiva	Junta
14	dm	Trobada de veterans	Frederic Planas
Tots els dimarts	dm	Tallers de manualitats	Neus i M. Antònia

FORMACIÓ	TEÒRICA	PRÀCTICA	LLOC
----------	---------	----------	------

ESQUÍ DE MUNTANYA

MONOGRÀFIC FORA PISTA	16 de Desembre	20 i 21 de Desembre	UECG
-----------------------	----------------	---------------------	------

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	8 d'Octubre	11 i 12 d'Octubre	FEB
------------	-------------	-------------------	-----

ESCALADA EN ROCA

CURS NIVELL II	1, 8 i 15 d' Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	UECG
----------------	----------------------	--------------------------	------

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	1, 8 i 15 d'Octubre	4 i 5, 11 i 12 d'Octubre	AEC
---------------	---------------------	--------------------------	-----

SEMINARI DE GPS: 25 i 26 D'OCTUBRE •**E.R.E.**

27 setembre	ds	Avenc Quim Solbas (Sant Llorenç de Munt) -37 m.p.
12 octubre	dg	Cavitat a concretar (Forat de Sant Ou -67 m.p. ?)
16 novembre	dg	Cavorca de Falgars (Garrotxa) -38 m.p.
13 desembre	ds	Nit d'escalada i Espeleologia (Poliesportiu Claror)
14 desembre	dg	Fou de Bor (Cerdanya). Iniciació a l'Espeleologia
11 gener	ds	Avenc de Sant Marçal (Alt Penedès) -121 m.p.
8 febrer	ds	Avenc de la Ferla (Garraf) -155 m.p.

INFANTIL-JUVENIL

La reunió de pares/mares: dimecres 8 d'octubre a les 20:30h a l'Agupació.

11-12 OCTUBRE**15-16 NOVEMBRE****13-14 ó 20-21 DESEMBRE**

(Pendent de confirmar)

24-25 GENER**14-15 FEBRER****14-15 MARÇ****18-19 ABRIL****9-10 MAIG****23-24 MAIG**

(Fi de temporada. Aquest any, com a novetat, acabem al maig) •

SENDERISME RUTES 1714

CARDONA

Del pantà de Pons

a Cardona seguint el GR-3

Dia: Dissabte, 18 d'octubre de 2014.

Recorregut: Pantà de Pons – Clariana de Cardona – Cardona.

Distància: 13,5 km. Sense massa desnivell.

Dificultat: Baixa.

Cal portar: Esmorzar, calçat de senderisme, roba del temps, bastons, aigua, barret...

Activitats: Dinar de restaurant a Cardona i visita guiada del castell.

Preus:

- Soci: 35,00 €
- Soci on-line: 40,00 €
- No soci.: 50,00 € (inclou assegurança i cal facilitar el nom complet i el DNI)

Tots aquests preus inclouen autocar, menjar de restaurant, documentació i visita.

Hora de sortida: (puntual)

- 7:00 davant de l'Agrupació

- 7:15 des de Palau reial

Inscripcions: Fins el dimarts, 14 d'octubre, a les 21 h a secretaria i ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupació: La Caixa ES27 2100 0823 3502 0068 9123. Cal posar el nom i cognom com a remitent + 1714.

Vocals: Xavier S. i Domènec P.

Fem excursionisme, país i cultura •

VIDEO LA RIBALERA 2014

Veniu a compartir juntament amb tots els socis de l'Agrupació, el vídeo de La Ribalera 2014, dirigit, produït i realitzat per l'empresa d'audiovisuals Ap Art Studio.

Un resum amè i dinàmic de la III Cursa per Alta Muntanya. No hi falteu, perquè entre els protagonistes hi sortiu vosaltres. També presentarem algunes novetats de La Ribalera 2015.

Divendres, 7 de novembre
a les 20:30 h

Fem Agrupació fent Ribalera •

TOT PER L'ESQUÍ

15% descompte SOCIS A.E.C.

TOT PER MUNTANYA

ALP SPORTS

BARCELONA

Av. Gaudi, 36
93 436 46 43

CASTANYADA 2014

*Dissabte 1 i diumenge 2
de novembre*

XALET-REFUGI U.E.C.

LA MOLINA

Programa de Dissabte

Arribada: De les 12 hores en endavant.

Dinar: A les 14 hores.

Tarda: Lliure. Passejades, xerrades, petons i abraçades.

Sopar: A les 21 hores.

*Sopar a base de plats de tardor, caldo,
crema de bolets, carn amb bolets,*

Tot seguit CASTANYADA: Vetllada acompanyada amb panellets, castanyes, moniatos i moscatell al voltant del foc.

Gresca general: Fins que en tinguem prou.

Programa de Diumenge

Esmorzar: A les 9 hores.

Excursió: Caminada tot buscant bolets.

Sortida a les 10 hores.

Dinar: A les 14 hores.

Comiat: A les 17 hores. Més petons i més abraçades.

Preu de l'estada

El preu de la mitja pensió amb castanyada inclosa (sopar, dormir i esmorzar) és de 30 €. Els nens 26 €.

Els que vulguin dinar al Xalet el dissabte o el diumenge el preu és de 10€ per àpat.

Equipament

Cal portar-se els llençols o sac de dormir i tovallola. Per l'excursió cal portar

calçat adequat i cantimplora d'aigua. I el cistell.

Inscripcions

Fins dimarts 28 d'octubre a secretaria i ingressar l'import corresponent a la mitja pensió, al compte: La Caixa ES27 2100 0823 3502 0068 9123

Cal posar el nom del remitent.

L'import dels dinars que es facin al Xalet es pagarà directament, tot i que és convenient anunciar-ho a Secretaria per poder-los preveure.

ACTIVITAT DESTINADA ALS SOCIS●

PESSEBRE 2014

Dia 29 de novembre 2014

Lloc: Sant Salvador de Bellver (952,3m) a prop del Munts, a 5'5 km de Sant Boi de Lluçanès per una pista de terra en bon estat. Els qui no vulguin o no puguin fer la caminada hi haurà un servei de cotxe fins al Monestir.

Pels que caminin: 3 h (1:30+1:30)

Es preveu que assisteixin membres de la coral Madrigalistes i es farà una cantada de Nadales per a tots els assistents.

El **desplaçament** es farà amb autocar i el **dinar** es farà a Prats de Lluçanès.

El **cost** de la sortida serà de 30 euros com a màxim, tot plegat.

Properament s'obriran les inscripcions i es notificarà tots els detalls de la sortida.

CAMPAMENTS ESTIU 2014

13-27 de juliol de 2014

Per: Roger Sant

*“Un any més aquest estiu l’Agrupada arriba,
tan il·lusionats com el primer dia...”*

*Aquest és un fragment de la lletra que es van inventar
un grup de nois i noies que, si em permeten, ho volia
escriure aquí per començar, el qual defineix perfectament
què volen dir els campaments de l’Agrupada.*

Ja farà 7 anys que una colla de monitors van començar per primera vegada aquesta aventura i des de llavors no ha parat de créixer, amb les mateixes ganes, il·lusió i motivació que el primer dia.

Així doncs, arrencàvem aquests campaments 2014 amb una preparació intensa abans de marxar des de mesos enrere i moltes ganes de començar.

Aquest any ens en vam anar a les Muntanyes d’Aragó, a San Juan del Plan, a la vall del Chsitau. Una zona amb unes vistes increïbles, perfecte per descansar de la gran ciutat i viure l’alta muntanya amb rutes espectaculars i exigents.

Cada any variem els noms dels grups de campaments però, amb l’allau de participació que vam tenir vam haver de pensar una classificació, primer provisional per no fer-nos un embolic que, finalment va ser la definitiva. I, com bé diu un altre fragment d’aquesta màgica cançó: “XL, L, M, S són grups de l’Agrupada, no tenim nom, però això no ens preocupa...” XL era, com us podeu imaginar, el grup dels més grans, L els següents, i així successivament fins a XS. No ens oblidem d’ells, també participaven d’aquests campaments. Érem 80 nens i nenes, 17 monitors i en Quim compartint tendes, plats, gots, coberts i el terreny on viu-

riem 15 dies especials. Us ho podeu imaginar? Ho heu de viure!

La primera setmana vam fer les traves-
ses i... quines travesses!!! Cada grup
va realitzar la seva ruta per llocs increï-
bles del Pirineu; travessant rius, valls,
colls, pobles... De ben segur que tothom
se'n recordarà dels moments viscuts
i dels camins recorreguts que donarà
molt per parlar-ne en els retrobaments.
Els XL van travessar la zona del Posets,
cim de més de 3300 metres. L, M, S van
donar la volta al massís del Cotiella. Cim
pròxim als 3000, que és dels únics llocs,
juntament amb Ordesa, on pots trobar la
màgica i preuada flor Edelweiss.

La segona setmana vam tenir
l'arribada dels més petits, els XS.
Ara ja si que hi érem tots. Vam realitzar
un munt d'activitats i jocs: Taller hen-
na, bombardes, màscares, raid, jocs al
poble, nit de por, game over, el llop,
gimcana d'aigua, gimcana marrana... i
molt més.

Com no podia ser d'altre manera
Cningú volia marxar d'allà, vam
passar uns dies fantàstics. Moltes grà-
cies a tots i totes, nens, nenes, moni-
tors i monitores, sense vosaltres no se-
ria possible. I també al Quim, sense ell
aquest any no hagués sigut possible.
Us esperem l'any que ve, això no
s'acaba aquí.

Per cert, com que durant el cam-
pament no ens va donar temps
de fer sortir més personatges del cen-
tre d'interès us faré una representa-
ció aquí mateix, a veure si algú el
reconeix: "Gent dels campaments de
l'Agrupaaa, sou molt bona gent. Mol-
tes gràcies!!!!"

Som i Serem Campaments AEC •

VISITA CULTURAL A GIRONA

14 de setembre de 2014

Per: Xavier Sánchez

Qui més, qui menys coneixia Girona i després de la visita la majoria deia que havia après i visitat llocs que desconeixia i que encara els hi queda molt per descobrir.

A les 11 h del matí ens trobem tots al punt de partida prop de la Devesa. Hi ha qui ha anat amb tren de mitja distància, un grup amb avant-ave, altres amb cotxes particulars i un amb moto.

Vam trobar una ciutat buida, tranquil·la, silenciosa i apta per passejar en grup.

La visita estava prevista per a dues hores i va durar quasi tres i mitja amb molta tinta encara al tinter.

En un principi solament era dels exteriors de la ciutat però el fet de ser diumenge la catedral estava oberta i vam poder fer visita gratis al seu museu. La guia, la Glòria, ens va explicar amb tota mena de detall el Tapís de la

Creació així com altres peces.

Vam recórrer carrers que normalment no s'hi passa i que tenen el seu interès. Ens vam enfilar per les muralles i defenses. Alguna llegenda i rondalla es va deixar sentir. Vam observar detalls dels que mai te n'adones... En definitiva: una visita profitosa.

Ni temps per fer una cervesa vam anar als Jardins de la Mercè. Havien obert només per a nosaltres. El que van servir va satisfer als comensals.

A la tarda vam acabar de recórrer alguns carrers amb interessos més comercials... i cap a casa.

Qui més, qui menys va tenir coses noves per explicar als seus.

Inmobiliaria 2cero

COMPRA - VENDA D'IMMOBLES

ASSEGURANCES, fins i tot de salut i d'inversió

Truca al telf. 647 952 638 i pregunta per la Maria. T'assessoraré en els temes que et preocupin sense cap compromís. Identifica't com a soci de l'AEC.

Palejant... Palejant es va lluny

SARDENYA EN CAIAC

Viure al mar durant set dies

Del 8 al 14 d'agost de 2014

Per: Pilar Carbonell, Rosalaura Villanova, Linda Pearce,

Jaume Fuentes, Toni Laudo.

A Sardinia es parla Sard, Català, Gallurès i Sasarès fins 1861, el italià es relativament un idioma nou.

Hem fet 118 km de costa Sarda veient racons de mar amagats, platges verges, penya-segats imponents, passant trams amb bona mar i trams difícils amb mala mar.

Al vespre la lluna ens il·luminava, brillava sobre el mar, no ens calia frontal. Hem gaudit de la hospitalitat de Sards i Catalans, gent senzilla de

poble i amable. També alguns italians mal educats, a tot arreu hi ha de tot.

Una aventura molt positiva. Teníem ja experiència, però n'hem après molt. Què cal dur, beure o esmorzar per aguantar kms, quan parar, quan no. Decidir depresa en grup, ser flexible, rectificar, trobar la millor opció.

Dia 8

Arriba el Ferry a Porto Torres amb Aretard, prenem la carretera cap a nord i abans d'arribar a Stintino trobem lloc per desembarcar, La Tonnara, baixem els caiacs i els carreguem al màxim. Deixem el cotxe 2 al aparcament amb provisions. Sortim rumb nord, Stintino i Asinara, arribem a la isola Plana, es farà fosc en 20 minuts així que decidim fer nit a la ultima platja de l'illa. Fem campament dins el bosc, amagant els caiacs i no ens pot veure ningú.

Dia 9

Fa bon dia i bona mar, ens dirigim a Asinara, creuem l'estret d'aigües de color turquesa i fons de sorra blanca, preciós, ens apropem Asinara i augmenta el vent de sud-est, anem costejant, poca vegetació, formes rocoses molt boniques, però et poden partir el caiac si bades. Arribem a Punta Li Gorri on hi ha dues cales de sorra sens arbres, parem a la platja Sendero di Granito. La calor és tal que per dinar hem de instal·lar el tendal per tenir ombra. El vent s'endú el tendal i l'hem d'acabar instal·lant a 60cm del terra i dinar com podem, esperem que el mar millori. No millora i decidim tornar cap a La Tonnara. Cada cop costa més remar, el corrent de l'estret ens ve de contra, estem hores i hores en aquest tram, la llum del dia s'està acabant, no es pot desembarcar enlloc per les ones, que l'alçada d'algunes arribava

a dos metres. Arribem a Tonnara i desembarquem just quan s'amaga el sol. La gent de la platja, sards de Sassari, ens miren sorpresos i ens pregunten "no n'ha perícòlo en el mare? il mare es molto brutto" i tan brutto... però al mati quan hem sortit era pla i després s'ha girat.

Dia 10

Agafem l'aigua que quedava al cotxe 2 i empenem el llarg viatge primer cap a el nord, punta de l'illa passant per la platja de la Pelosa, els illots amb torres aragoneses, girem a la esquerra pel Cap di Falcone i comencem a navegar direcció sud, desapareixen els pobles, la gent, tot són penya-segats enormes, aigües que van canviant de color constantment, una immensitat de mar i costa i cap poble, res..., com referència hem de veure l'illa di Porri, després de 31,5km hi arribem, en front hi ha la platja de La Nurra, de sorra fantàstica que és on passarem la nit.

Dia 11

Sortim aviat, el camí es llarg, el mar bé però mar de fons que obliga separar-se dels penya-segats, el sol ens colla i el cansament també. Al cap d'hores trobem una cala però és encarada a l'oest, d'on venen ones, cala La Frana. Decidim parar per descansar a l'ombra. Parem i mentre estem menjant uns cacauets... ve una ona traïdora que s'endú el caiac i pala d'en Jesús, pala partida per la meitat i

caiaç que recuperem però ha quedat tocat, seguim navegant i entra aigua al caiaç de Jesús, ha d'anar bombant aigua i remant, passem davant platja Argentiera, no es pot parar és cara oest, seguim amb molta cura, atents a un possible rescat d'algú de la colla, passem el cap d'Argentiera amb corrent i molts estranys moviments de mar, un cop girem a esquerra quedem en "alta mar" lluny de tota costa ens empeny una mar de fons mai vista, la superfície d'aigua equivalent a un poble sencer s'enfonsa... Quin pànic! Anem al fons del mar! A les entranyes! I poc a poc torna a pujar.... i veus als companys encara remant, menys mal... Acollo-niment general, ningú parla, només mirar i palejar. Al cap de varies hores arribem al paradís de Porto Ferru amb aigües com una piscina, transparents on el caiaç levita, sorra blanca, boscos, tot preciós. Passarem el dia i la nit aquí divinament.

Dia 12

Fa Mestral i tenim poca aigua, anirem a Porticciolo que és a 5km i desembarcarem per comprar aigua en un càmping prop de la platja. Conven-cem l'empleat del càmping que ens venguin 12 ampolles, aquí ja parlen català. Ara hem d'arribar fins un cap que gira a esquerra i en aquest punt decidir, en funció del mar, si podrem seguir fins al capo Caccia. El mar és brau, però just arribar al punt i girar el mar millora i es calma facilitant la ruta, seguim costejant gaudint de ra-

cons divins, passem per davant l' Isola Piana amb un forat que l'entravessa i a pocs metres trobem la Grotta de Neptuno, uns 200m més enllà la punta del Cabo Caccia i una vista espectacular del golf, on ja es divisa al fons la ciutat d'Alguer. Decidim parar a la cala Pisccina Salida, encara que és d'una urbanització privada, a la dreta hi ha un hotel abandonat on soparem i pas-sarem la nit.

Dia 13

Tot el vespre bufant vent de mestral fresquet, ha baixat la temperatura i mar endins es veu maror, decidim anar a buscar els cotxes tres de nosaltres, per la urbanització pillem un bus de platges al vol, és car però ja som dalt, fent moltes voltes, fins i tot para a Porticciolo "a tenir en compte" finalment arriba a Alguer, allí cada dues o tres hores passa un bus que per 3 € et du a Porto Torres, on tenim el cotxe 1 amb el que anem a buscar el cotxe 2 prop de Stintino i d'allí cap a Capo Caccia a recollir els companys i els caiacs. Com que no podem entrar amb els cotxes a la urbanització, decidim anar a Cala Dragunara en els caiacs on podrem carregar-los al cotxe mes fàcilment.

Dia 14

Hem estat fent una ruta turística i sopat a una pizzeria del centre d'Alguer, són les dues de la matinada, partim cap a Porto Torres tranquil·lament, doncs hem de pujar al Ferry a les 4:30h.

POLLEGÓ INFERIOR

Per: Pep Molinos

21 de juliol 2014

El Pollegó Inferior del Pedraforca, sempre era l'assignatura pendent del massís. Havia pujat als Cabirols, al Gat, al Calderer i varies vegades al cim del Pollegó Superior, però pel que fa a l'Inferior sempre semblava complicat vist des de l'enforcadura, per la seva cara sud, i per les Costes del Dou.

Però després de les informacions del company Pere i alguna ressenya publicada, vam veure que la seva ascensió era factible sense gaires complicacions.

Així doncs, aparcuem el cotxe a l'àrea de pic-nic de La Serra, a la carretera que va de Saldes al mirador de Gresolet.

Iniciem el camí (SL) entre bosc just al costat d'un rètol que indica "Tar-

tera del Pedraforca". Als pocs minuts deixem un camí a la dreta, seguim pel fresat camí fins que trobem una nova cruïlla a l'esquerra que ens indica "Gòsol Aspà" i que deixem a l'esquerra. El camí puja amb més força fins trobar la part inferior de la gran tartera, la qual remuntem uns metres amunt per la seva esquerra seguint uns senyal blaus. Aviat el paisatge s'eixample, i just al costat d'un gran roc a la nostra esquerra, deixem la tartera i continuem uns metres per l'esquerra seguint uns senyals verds (que no deixarem fins el cim). El corriol es redreça i s'endinsa pel bosc que es desprèn del Pollegó Inferior. El camí entre velles senyals i fites va pujant fortament entre zigzagues bosc amunt. Sovint no hi ha camí i cal cercar les fites i senyals. Els darrers trams són força drets amb grans pendents i cal grimpar entre els arbres i pedres. Arribats a la carena, som al Balcó de la Joaquina: veritable mirador cap a l'Est i amb el poble de Saldes als nostres peus.

Ara la ruta anirà seguint el fil de l'aresta pràcticament sense camí.

Grimpem per una cresta senzilla. Posteriorment el terreny s'aplana i apareix davant nostre tot el Pollegó amb les Costes del Dou que semblen tenir més pendent del que realment tenen. Seguim sempre amunt remuntant terreny entre rocam i prat, sempre buscant els millor passos. Superem el pas anomenat la Bola, un gran roc arrodonit que una grimpada per la dreta ens retorna a la cresta. El camí segueix sense més complicacions fins que deixem les Costes del Dou i per una evident canal arribem a les roques cimeres. Poc abans del cim passem una canaleta on hi ha una petita cadena (sense dificultat).

Som ja dalt del cim. Gaudim de la seva solitud i la seva extensa panoràmica, solament limitada al nord per la muralla sud del Pollegó Superior i el Calderer.

Per baixar tenim dues opcions: desfer la ruta de pujada baixant per les Costes del Dou, o baixar rappelant a l'enforcadura. Decidim la segona opció més elegant i divertida. Prosseguim l'airosa cresta cap a l'oest, deixant a la dreta les verticals parets sobre l'enforcadura, fins que trobem una

bretxa al costat del fals Pollegó, on hi ha muntada la instal·lació del rappel. Rappelem per terreny fàcil fins a la segona instal·lació amb espai reduït per fer la reunió. Fem el segon rappel fins una altre bretxa. Un metres per sota i al nord hi ha la instal·lació del tercer i darrer rappel que ens baixa per una canal directament a l'enforcadura.

Baixem per la tartera cap a l'est per terreny inestable fins trobar els senyals del PR que amb ziga-zagues baixa per terreny força relliscós i pesat, fins que en apropar-nos a la zona boscosa, hi retrobem el camí de pujada que ens retorna a l'àrea de la Serra.

De retorn per la carretera cap a Berga, és inevitable contemplar de l'esplèndida silueta del Pedraforca i com no, el Pollegó Inferior, que des d'aquesta perspectiva sembla més difícil del que realment és. Tants anys mirant la muntanya i sempre pensant... algun dia pujaré a l'Inferior. Doncs fet!! Però fent-me una pregunta comuna amb els meus companys: com és que no hi havíem pujat abans malgrat contemplar-lo sempre des de les altres puntes del massís?

Fa uns quants dies, a dins d'un article del Punt Avui, una frase em va colpir:

SOM EL TEMPS QUE ENS QUEDA

Per: Jordi Romagosa

Sóc a Port del Comte; m'he despertat, i del llit estant veig, penjats a la paret, els meus piolet, grampons i martell, eines avui inútils, que em porten a reviure dolços records de glaç i abissos, de sols, boires i tempestes, d'amistats que ja no hi són...

Avui només poden ser records...

PIC D'ÉTANG FAURY

Text i fotos: Frederic Planas Artero

3-5 d'agost de 2014

Passat el coll del Puimorent trobarem les poc conegudes –pels muntanyencs de casa nostra– muntanyes de l'Arieja. A l'Est d'Aix les Thermes s'obre la vall d'Orlu i on, si no ens fa mandra caminar unes quantes hores cap el Sud per camins ben costeruts, descobrirem una interessant zona lacustre que ens farà oblidar una mica la massificada, i prou coneguda, d'Aigües Tortes i Sant Maurici.

El pic d'Étang Faury i els estanys des Peyrisses

El punt de partida és a l'aparcament de les Forges d'Orlu (950 m). Com és costum a les valls occitanes, els punts d'inici són valls molt profundes situades a cotes força baixes i això implica fer desnivells de 1500 a 2000 metres per arribar a qualsevol cim però és un preu que s'ha de pagar per trobar-hi certa solitud.

El camí agafa alçada enmig d'una exuberant i fresca fageda. Cap a la cota 1600 m l'haurem deixat enrera i entrarem a la vall que ens portarà a l'embassament de Naguille. Fins aquí, el GR pel qual transitem està molt ben marcat i definit, fet que, tot i l'important desnivell a salvar, no sigui estrany trobar-hi alguns senderistes. A partir del final de l'embassament, que haurem traspassat pel seu vessant esquerra, el camí va desapareixent i només ens queda intentar anar seguint les marques de pintura per prats i roques.

Un centenar de metres més amunt hi ha la cabana de Naguille amb una part tancada i reservada pels pastors però amb una altre d'accés lliure i on s'hi pot fer nit.

A partir d'aquest punt el camí es mostra poc clar. L'accés al pic d'Étang Faury el podem fer pujant a la Couillade d'en Bays o anant a cercar els Étangs des Peyrisses –enmig d'un entorn fabulós– i pujant pel pedregar fins a una bretxa que veurem entre els

Els estanys des Peyrisses

pics de l'Esquine d'Ase i de l'Étang Faury. Si escollim la primera opció haurem de fer un flanqueig pel Sud entre tarteres i anar a buscar una canal d'herba força dreta per tal accedir al cim sense dificultat per l'aresta Sud.

La vista des del cim s'enmarca en un estol de llacs (entre els quals, el menut estany Faury que dóna nom al cim) i les muntanyes del Peric, Carlit, Puig Pedrós de Lanós, en primer terme, fins a les més llunyanes d'Andorra i, si hi ha sort, de la Pica d'Estats.

La baixada la farem més còmodament pel Sud fins retrobar la Couillade d'en Beys i retornem a l'embassament de Naiguille o, millor encara, podem fer una volta circular baixant a l'Est cap a l'estany d'en Beys. Allí, hi trobarem un refugi guardat i molt confortable que ens permetrà seguir baixant per un bon camí que, tot i fer una bona volta, ens durà novament al punt de partida: les Forges d'Orlu.

Haurem acomplert una llarga volta per valls profundes, petits estanys d'alta muntanya i cim rocallosos, amannits per una agradable estada al refugi d'en Beys.

FITXA TÈCNICA

Punt de partida: Forges d'Orlu. S'hi arriba travessant el coll de Puimorent fins a Aix les Thermes on agafem una petita carretera en direcció Est que remonta la vall d'Orlu.

Desnivell de pujada: 1800 m

Pernotació: a la cabana de Naguille (bastant precària, 12 places, lliure i amb taula i llar de foc) i el refugi d'en Beys (guardat a l'estiu)

Dificultat: bon camí fins a l'embassament de Naguille i a partir de l'estany d'en Beys. Entre aquests punts, cal anar vigilant les marques per no perdre el camí. La pujada al cim des del coll es fa fora de camins i entre tarteres però sense dificultats d'escalada.

Època aconsellada: al ser versant Nord, la neu hi és present fins ben tard i a la tardor, amb una pujada per la fageda espectacular, també es habitual trobar-hi les primeres nevades de la temporada. Per tant, aconsellem els mesos d'estiu donada la durada del recorregut.

LOTERIES NADAL I CAP D'ANY

**Enguany l'Agrupació ens ofereix
tres possibilitats
de fer-nos rics.**

*Des de fa anys, ja sabeu que participem en el sorteig
del 22 de desembre de la **Loteria Nacional**
amb el número 13927, que és una combinació màgica
que fa anys algú va descobrir i que s'ofereix
en participacions al preu de 3 €.*

Però a més a més aquest any també
participarem en **LA GROSSA** del
31 de desembre i serà amb els nú-
meros: 13927 que és el número màgic
de que us parlàvem abans i el número
61912 que si us hi fixeu és la data de la
fundació de la nostra AGRUPACIÓ.

Degut a les característiques del
sorteig de LA GROSSA només

es podran fer 500 participacions
amb un preu de 2,50€ que inclouran
els dos números i de les que només
en podrem vendre una per soci, a fi
de que n'arribin per a tothom. Ara
bé, si el 15 de desembre encara que-
dassin participacions a l'Entitat, els
socis les podran adquirir, segons dis-
ponibilitat •

PAGAMENTS

Oficina La Caixa 0823 Padilla-Gaudí. C/ de Padilla, 271

COMPTES BANCARIS (IBAN):

100tenari: ES33 2100 0823 3902 0068 8916

AEC: ES27 2100 0823 3502 0068 9123

INFANTIL: ES37 2100 0823 3102 0068 9236

Important: Comenceu sempre indicant el vostre **nom i cognom** •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat

secretaria@aec.cat

comunicacio@aec.cat

butlleti@aec.cat

agrupactivitats@aec.cat

spleo.ere_aec@yahoo.es

escola@glacera.com

caiac@aec.cat

coordinacio.sij.aec@gmail.com

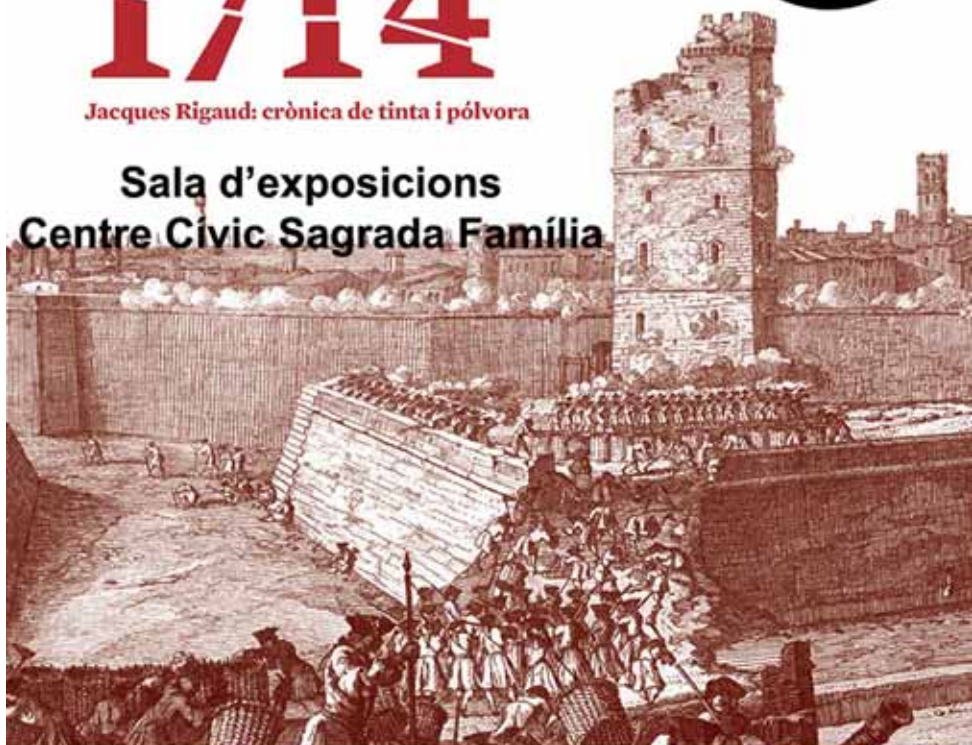
Barcelona 1714

Jacques Rigaud: crònica de tinta i pólvora

Del
2 A L'11
d'octubre 2014

1714 / 2014

Sala d'exposicions
Centre Cívic Sagrada Família

Generalitat
de Catalunya

Ajuntament
de Barcelona

1714 / 2014

ORGANITZA:

Agrupació Excursionista "Catalunya"

Col·laboren:

Centre Cívic
Sagrada Família

Museu d'Història
de Catalunya

EL BORN
CC

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, 1a planta - 08013 Barcelona / Tel. 933 024 529 - www.aec.cat / aec@aec.cat

Entrada al port de Barcelona amb caiac pel Tricentenari, acompanyats pel pailebot Santa Eulàlia. 7-9-2014

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera •

1912

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
comunicacio@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

2013

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Pep Molinos, Anna Vallès, Josep Bou, Xavier Sánchez, Jep Tapias, Bartumeu Mestre, Xavier Díaz, X. Olivera, Neus Moratona, Xavi Soriano, Joan Vives, Roger Sant, Pilar Carbonell, Rosalaura Villanova, Linda Pearce, Jaume fuentes, Toni Laudo, Domènec Palau i Frederic Planas A.